

IV EDYCJA

OUR FUTURE FORUM

RAPORT POKONFERENCYJNY

O PRZYSZŁOŚCI W NIEPEWNYCH CZASACH

23 LISTOPADA 2022
PAŁAC KULTURY I NAUKI
WARSZAWA

RAPORT PRZYGOTOWANY PRZEZ

SPIS TREŚCI

01	PRZEDMOWA	04 - 05
02	PRZEKAZ MEDIALNY	06 - 07
03	PARTNERZY	08 - 09
04	PODSUMOWANIE I	10 - 13
05	KEYNOTE SPEECH WYKŁAD BEATY DASZYŃSKIEJ - MUZYCZKI	14 - 15
06	POWER SPEECH WYKŁAD BEATY DRZAZGI	16 - 17
07	PANEL I OD ZERA DO MILIONERA	18 - 20
08	PANEL II ZIELONA TRANSFORMACJA A BEZPIECZEŃSTWO	21 - 23
09	PANEL III RÓWNOŚĆ PŁCIOWA W EDUKACJI I BIZNESIE	24 - 26
10	PANEL IV KABUL, KIJÓW ORAZ TAJWAN: WYZWANIA GEOPOLITYCZNE NASZYCH CZASÓW	27 - 29
11	PANEL V ZAWODY W GOSPODARCE PRZYSZŁOŚCI	30 - 32
12	PANEL VI SKĄD NADESZŁA FALA AKTYWIZMU MŁODZIEŻOWEGO W POLSCE	33 - 35
13	PANEL VII CYBER VS. REAL	36 - 38
14	KEYNOTE SPEECH WYKŁAD DR PAUL'A COYER'A.....	39 - 41
15	WARSZTATY MASTERCLASS	42 - 46
16	PODSUMOWANIE II	47 - 48

PRZEDMOWA

Szanowni Państwo,

dobiegła końca kolejna edycja konferencji Our Future Forum. Jesteśmy niezmiernie dumni, że w tej edycji wzięła udział rekordowa liczba uczestników. **Ponad tysiąc dwieście młodych osób, pochodzących ze wszystkich części Polski, wielu z nich studiujących w krajach tak odległych, jak Stany Zjednoczone, Kanada czy też Zjednoczone Emiraty Arabskie, spotkało się z liderami biznesu, edukacji i technologii w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.** Zainteresowanie inicjatywami Our Future Foundation stale rośnie, a wraz z nim rola, jaką staramy się pełnić, umożliwiając nawiązywanie kontaktów pomiędzy najzdolniejszą polską młodzieżą, a czołowymi instytucjami polskiego biznesu i państwa. Wierzymy głęboko, że to właśnie osoby wspierane przez Fundację będą budować przyszłość Polski i odpowiedzą na wyzwania, o których rozmawialiśmy wspólnie z wybitnymi polskimi i zagranicznymi ekspertami podczas konferencji. Chcemy wyposażyć młodzież w narzędzia, które **pozwolą im wypracować polskie rozwiązania dla problemów globalnych, takich jak cyfryzacja i robotyzacja, zmiany klimatu oraz rosnące napięcia geopolityczne.**

Wojna na Ukrainie pokazała, jak radykalnie może zmienić się świat w przeciągu zaledwie kilku miesięcy. Wymogła ona na nas jako społeczeństwu reorganizację myślenia o roli państwa, kierunku naszego rozwoju gospodarczego oraz naszych własnych, prywatnych celach. **Umiejętność szybkiego dostosowania się do radykalnych zmian to jeden z największych atutów młodych liderów, których Fundacja ma zaszczyt wspierać.** Skala oraz intensywność niniejszych wyzwań nie pozostawiają nam żadnych wątpliwości co do tego, że należy położyć jeszcze większy nacisk na promocję polskiej młodzieży, jej potencjału i sukcesów. **Wielu z młodych zdecydowało się na studia zagraniczne w celu zdobycia doświadczenia, wiedzy i umiejętności. Naszą rolą powinno być zadbanie o ich powrót.** Przynoszą oni ze sobą zestaw najlepszych praktyk i perspektyw na wyzwania, z którymi mierzy się Polska. **Pięćdziesiąt tysięcy młodych Polaków, którzy studiuje za granicą to bezcenny kapitał ludzki, którego nie możemy stracić.** Stworzenie odpowiednich warunków dla ich rozwoju w Polsce będzie katalizatorem zmian i innowacji, których potrzebujemy, aby nasza Ojczyzna odnalazła się w dwudziestym pierwszym wieku i była beneficjentem światowych przemian.

Dzięki Państwu jesteśmy w stanie docierać do coraz szerszego grona odbiorców i realizować naszą najważniejszą misję, jaką jest przyczynianie się do długoterminowego rozwoju Polski poprzez wzbogacanie jej kapitału ludzkiego. **Przykłady sukcesów naszych stypendystów z lat ubiegłych to testament dla realizacji tej misji - i mamy nadzieję, że dzięki Państwu pomożemy jeszcze większej grupie najzdolniejszych Polaków, na czym skorzystamy my wszyscy.**

PRZEKAZ MEDIALNY

Konferencja Our Future Forum po raz kolejny była wydarzeniem o dużym rozgłosie medialnym. **Informacje o konferencji i działalności Fundacji w 2022 roku trafiły w tym roku do ponad 16.7 milionów odbiorców.** Obecność w mediach rozłożyła się następująco - o wydarzeniu i Fundacji napisano, bądź wspomniano w **753 publikacjach internetowych, 47 telewizyjnych, 20 radiowych oraz ponad czterysta razy w social mediach.** Według raportu opracowanego przez Press Service Monitoring Mediów ekwiwalent reklamowy ekspozycji medialnej Fundacji wyniósł **ponad 3.2 miliony złotych.**

Wydarzeniem zainteresowały się największe media informacyjne w Polsce. Konferencja była **transmitowana przez telewizje TVP Info oraz Polsat News.** O przebiegu wydarzenia można było przeczytać na stronach **Money.pl, w Rzeczpospolitej oraz Forbesie.** Wydarzenie przyciągnęło również **Polskie Radio Program Trzeci oraz Polskie Radio Program Czwarty.** O konferencji i działalności Fundacji wspomniano również w **My Company Polska, Perspektywach, Tygodniku Przegląd oraz w RMF24.**

Our Future Foundation to organizacja pozarządowa będąca think-tankiem. W naszych działaniach kładziemy z tego względu szczególny nacisk nie tylko na dyskusję i wymianę wiedzy, lecz także na jej szerokie rozpowszechnianie. Mając na sztandarach cel, jakim jest **przyczynianie się do długofalowego rozwoju Polski poprzez wzbogacanie kapitału ludzkiego,** dokładamy wszelkich starań, aby przekaz Our Future Foundation docierał do jak największego grona odbiorców, co daje szansę na przełożenie dyskusji, jakie prowadzimy podczas Our Future Forum, na decyzje, które faktycznie zmieniają naszą rzeczywistość. **To właśnie dlatego, Our Future Foundation skupia liderów polskiego biznesu oraz życia publicznego mających wizjonerskie podejście do przyszłości naszej Ojczyzny i chcących ją kształtować - dziś i w naszej wspólnej przyszłości.**

JAKO FUNDAJCA
DOTARLIŚMY W 2022
DO PONAD
16.7 MLN
ODBIORCÓW

WG RAPORTU
PRESS SERVICE MONITORING MEDIÓW

OPIEKUN FUNDACJI

SPONSORZY STRATEGICZNI

KEARNEY

PARTNERZY STRATEGICZNI

SPONSORZY

PARTNERZY

AJSECO

PATRONI HONOROWI

COMMUNITY PARTNERS

PATRONI MEDIALNI

PARTNERZY MERYTORYCZNI

PODSUMOWANIE

Czwarta edycja Our Future Forum odbyła się 23 listopada 2022 roku w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie i zgromadziła rekordową liczbę ponad tysiąca dwustu uczestników. Na wydarzenie składały się panele z ekspertami, warsztaty z liderami biznesu oraz networking w gronie studentów zagranicznych uczelni. Podczas konferencji eksperci wraz z młodzieżą podejmowali dyskusję na temat najważniejszych wyzwań, przed którymi stoi Polska i świat. **Omówiono m.in. edukację i przedsiębiorczość, bezpieczeństwo energetyczne i zieloną transformację, problematykę równości płci, zawody i rynek pracy przyszłości czy geopolitykę - od Ukrainy po Taiwan.** Wydarzenie było doskonałą okazją dla młodzieży na spotkanie światowej klasy ekspertów, jak również służyło jako forum do wypracowywania rozwiązań dla wyżej wymienionych problemów.

- Konferencję otworzyła **Prezes Banku Gospodarstwa Krajowego - Beata Daszyńska - Muzyczka, która przedstawiła młodzieży problematykę niepewności we współczesnym świecie oraz konieczność wypracowania na nią odpowiedzi.** Omówiła różnice pomiędzy współczesną młodzieżą, a jej przodkami walczącymi na frontach obydwu wojen światowych, wskazując na różnice i kluczowe cechy wspólne łączące nas z poprzednimi pokoleniami Polaków, jakimi są determinacja i siła woli. Następnie swój **Power Speech wygłosiła Beata Drzazga, założycielka Betamed SA, która podjęła tematykę sukcesu w życiu osobistym i zawodowym. Zwracała m.in. uwagę, że najlepsze przedsiębiorstwa rodzą się z odpowiedzi na problemy w naszym bezpośrednim otoczeniu** i stopniowego skalowania rozwiązania. Ponadto, zauważa, iż celem biznesu - nie jest tylko maksymalizacja zysku, ale również starania o dobro interesariuszy przedsiębiorstwa. **Uczestnicy panelu "Od zera do milionera": Rafał Zaorski - założyciel Trading Jam Session, Beata Mońka - Business Partner RASP, Beata Drzazga - CEO Betamed oraz Michał Sapota - Prezes Zarządu HRE Investments rozmawiali na temat polskiej przedsiębiorczości w dyskusji moderowanej przez dr Macieja Kaweckiego, prezesa Instytutu Lema.** Na poziomie systemowym, w ocenie panelistów konieczna jest budowa inkluzywnego, wielopokoleniowego systemu innowacji, który korzysta z umiejętności technicznych najmłodszych pokoleń (tzw. digital natives) oraz wieloletniego doświadczenia przedsiębiorców. Na poziomie indywidualnym, wszyscy paneliści zgodzili się co do tego, iż trudno sprowadzić sukces jedynie do wymiaru pieniężnego. W drodze do sukcesu liczą się przede wszystkim cechy przywódcze oraz inne umiejętności miękkie, których nie uczy w wystarczającym stopniu polska szkoła. Przed polskimi młodymi przedsiębiorcami stoi również wyzwanie związane z brakiem dostępu do kapitału wysokiego ryzyka.
- **Panel "Zielona transformacja a bezpieczeństwo" dotyczył jednego z największych wyzwań, przed którym stoi Polska w perspektywie najbliższych lat. Moderatorem dyskusji był Jakub Wiech, Zastępca Redaktora Naczelnego portalu Energetyka24. W panelu uczestniczyli Ryszard Hordyński - Dyrektor ds. Strategii i Komunikacji Huawei, Artur Warzocha - Wiceprezes Tauron S.A., Andrzej Kensbok - Wiceprezes KGHM S.A. oraz swój list do społeczności Our Future Foundation wystosował Paweł Majewski - Prezes Enea S.A.** Ekspertcy byli zgodni, co do tego, iż Polska dobrze radzi sobie z ogromnym wyzwaniem odejścia od rosyjskich surowców energetycznych, również na tle innych państw europejskich, szczególnie biorąc pod uwagę zdolność Polski do zdywersyfikowania dostaw gazu.

Nie umniejsza to jednak skali wyzwań, z którymi będziemy mierzyć się w ciągu najbliższych lat, również społecznych - odpowiedzią musi być sprawiedliwa transformacja, która uwzględnia bezpieczeństwo narodowe Polski oraz powiązane koszty społeczne. Podjęto również temat roli innych sektorów jako kluczowych z perspektywy zaplecza technologicznego oraz kapitałowego dla polskiej transformacji klimatycznej. Transformacja klimatyczna stanowi wielkie wyzwanie - ale również szansę na poziomie strukturalnym dla Polski jako lidera wydobycia miedzi, oraz na objęcie w przyszłości wiodącej roli w energetyce jądrowej w Europie Środkowej. **Aby przeprowadzić skuteczną transformację klimatyczną, rozciągniętą w czasie na najbliższe dekady, Polska będzie potrzebować młodych, zdolnych i wykształconych na najlepszych uniwersytetach kadr.**

- W dyskusji **“Równość płciowa w edukacji i biznesie”** udział wzięli **prof. Grzegorz Mazurek - Rektor Akademii Leona Koźmińskiego w charakterze moderatora, Edyta Goryszewska - dyrektor HR w Dr Max, Karolina Leśkiewicz - Senior Manager w Kearney, Paulina Wuczke - Senior Regional Manager w Amazon, Jolanta Wiewióra - Dyrektor Zarządzająca w BGK oraz Michał Wyrębkowski - student Wharton School na Uniwersytecie Pensylwanii.** Paneliści rozmawiali na temat drogi, którą przeszła Polska na drodze do osiągnięcia pełnej równości płci w edukacji i biznesie. Rozmowa dotyczyła m.in. parytetów oraz potencjalnych ryzyk związanych z ich wprowadzeniem. Zwrócono uwagę na bardzo duży progres, jaki dokonała Polska w dziedzinie równości płci w miejscu pracy przez ostatnie trzydzieści lat, oraz związaną z tym zmianę stylu przywództwa. **Podczas dyskusji poruszano m.in. kwestię urlopów tacierzyńskich, różnorodności w zespołach czy też łączenia macierzyństwa z karierą.** Na poziomie edukacji biznesowej, jest to związane ze zwiększonym naciskiem na społeczną odpowiedzialność biznesu.
- Ekspertcy podjęli również tematykę zawodów w gospodarce przyszłości, szczególnie w kontekście mikrotrendów. **W dyskusji na ten temat moderowanej przez dr Tomasza Rożka, założyciela Fundacji Nauka To Lubię, brali udział Paweł Borys - Prezes Zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju, Michał Czarnuch - Partner w Kancelarii DZP, Karolina Rzońca-Bajorek - Wiceprezes Zarządu w Asseco, Zdzisław Sokal - Członek Zarządu w PAIH oraz Paweł Szałamacha - Członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego.** Dyskusja skupiła się przede wszystkim na cyfryzacji, robotyzacji, ale również zwiększonym nacisku na umiejętności miękkie i analityczne. Jednocześnie, paneliści zgodni byli co do tego, iż żyjemy w czasach **“czarnych łabędzi”** - trudno przewidywalnych wydarzeń, które zmieniają diametralnie nasze postrzeganie rzeczywistości. **Przewidywanie przyszłości staje się bardzo trudne w takich warunkach, wobec tego młodzież musi zdobyć umiejętności adaptacyjne, które będą ich wielkim atutem na rynku pracy.** Praca pod presją oraz kształcenie ustawiczne będzie koniecznością w obliczu postępującej automatyzacji, w tym we wcześniej niezagrożonych tym procesem zawodach jak prawnik, czy lekarz, zwłaszcza, iż sztuczna inteligencja jest w stanie postępująco zastępować w wykonywaniu pewnych czynności ludzi.
- Dyskusja **“Cyber vs. Real”** była zderzeniem dwóch spojrzeń na świat nowych technologii - **technosceptycyzmu oraz technorealizmu reprezentowanych przez odpowiednio prof. Andrzeja Zybertowicza, oraz prof. Aleksandrę Przegalińską.** Technosceptyczne podejście zwraca uwagę na ryzyka związane z rosnącą rolą spółek technologicznych w dyskursie publicznym oraz **nawołuje do większej ich regulacji, w obawie przed tzw. puczem za weneckim lustrem,** czyli przejęciem kontroli nad narracjami w społeczeństwie przez spółki technologiczne.

Technorealizm zwraca uwagę na pozytywne aspekty rozwoju technologii, która **umożliwia nam natychmiastową komunikację oraz możliwość nauki na światowym poziomie**. Jednocześnie, paneliści byli zgodni co do **zagrożeń związanych z dezinformacją** i konieczności stosowania tzw. higieny cyfrowej.

- Paul Coyer przeanalizował w trakcie swojego wykładu problematykę relacji polsko - amerykańskich. **Więzi te są głębsze niż z jakimkolwiek innym narodem europejskim, a to ze względu na współdzielenie wartości - oparcie się na fundamentach cywilizacji zachodniej, jakimi są rodzina, tradycja, wiara, patriotyzm i silne poczucie narodowej misji, które dały zarówno Stanom Zjednoczonym jak i Polsce rządy prawa, bezprecedensowy poziom dobrobytu oraz sztukę i literaturę**. W swojej opowieści Paul Coyer udowadnia, że to Polacy pracujący w pierwszej kolonii amerykańskiej Jamestown położyli fundament pod równouprawnienie różnych narodowości w Stanach Zjednoczonych i prawa pracownicze. Następnie opowiada **historię Kazimierza Pułaskiego, Tadeusza Kościuszko oraz mniej znanego, a niemniej ważnego polskiego Żyda - Hayma Salomona** i ich bezdyskusyjną rolę we wsparciu amerykańskiej wojny o niepodległość. Wspomina również o roli Polaków w walce o niepodległość Teksasu, oraz wspólnym polsko - amerykańskim staraniom na rzecz obalenia reżimu komunistycznego. To właśnie wspólnota wartości powoduje, że losy polsko - amerykańskie przeplatały się tak wiele razy, dziś ponownie - **w obronie demokracji i wolności w Europie Wschodniej**.
- W ramach konferencji odbyła się również **dyskusja o aktywizmie i zwiększającym się zaangażowaniu młodzieży w życie publiczne**. Moderował ją Emir Chahed - Partnership Manager w Fundacji Zwolnieni z Teorii. W dyskusji udział wzięli Hubert Tadych - członek European Democracy Youth Network, Antonina Majchrzak - radna Rady Miasta Łodzi, Paweł Ernst - Wiceprezes Fundacji KGHM, oraz Oliwia Aziz z Campusu Polska Przyszłości. Rozmowa dotyczyła podłoża z którego wyrasta fala aktywizmu młodzieżowego, jakim jest niezgoda i próba wyrażenia sprawczości przez młode pokolenie, jak i również sposobów na które młodzież może angażować się w szerszym zakresie w życie publiczne. Paneliści doszli do **konkluzji, iż od aktywizmu w pewien sposób nie ma ucieczki** — każdego dotyczą decyzje podejmowane w sferze publicznej. W ciągu ostatnich dwóch lat, pomimo - a być może dzięki pandemii - według badań socjologicznych, **liczba osób angażujących się w życie społeczne wzrosła prawie dwukrotnie**. Jest to bardzo pozytywny trend, gdyż oznacza, iż coraz więcej osób wychodzi od siebie do wspólnoty, z czym powiązana jest umiejętność konstruktywnego wypracowania rozwiązania dla problemu społecznego.

- Ostatni panel konferencji dotyczył problematyki geopolitycznej oraz napięć światowych na przestrzeni ostatnich dwóch lat. **W panelu moderowanym przez Zuzannę Buszman - Członkinię Rady Fundacji OFF, udział wzięli Jagoda Grondecka z Krytyki Politycznej, korespondentka prasowa w Kabulu, Giedrimas Jeglinskas - Senior Fellow w Atlantic Council, Gwythian Prins - profesor emeritus London School of Economics, Luca Steinmann - wykładowca Rome Business School oraz korespondent wojenny, jak i Tomasz Smura z Fundacji im. Kazimierza Pułaskiego.** Paneliści wskazywali związek pomiędzy trzema obszarami napięć - Ukrainą, Afganistanem i Tajwanem, wskazując na niezorganizowane wycofanie się z Afganistanu, jako zachętę dla autokratów na świecie do podejmowania coraz agresywniejszych działań przeciwko porządkowi światowemu. Ponadto **zwrócono uwagę na zmianę myślenia w krajach zachodnich o bezpieczeństwie narodowym z dotychczasowego appeasementu państw autorytarnych na jednoznaczne określenie Rosji jako głównego adwersarza, zaś Chin jako konkurenta świata zachodniego.** Tym samym, dziś bezpieczeństwo nie dotyczy jedynie militariów, a rozciąga się również na obszar energetyki, klimatu czy cyberprzestrzeni. **Dziś konflikty toczą się hybrydowo, a nośniki energii, czy też media społecznościowe mogą być wykorzystywane przez dyktatorów jako narzędzia wywierania wpływu na państwa Zachodu.** Klasyczne rozumienie obronności należy rozciągnąć poza wojsko, również do wysoko wykwalifikowanego personelu w branżach strategicznych, szczególnie ważnych z perspektywy państwa oraz narażonych na ataki ze strony wrogów Rzeczypospolitej.
- Ponadto, w ramach konferencji odbyły się **warsztaty Masterclass firm Amazon, Asseco, PwC oraz Fundacji Nauka To Lubię** dotyczące odpowiednio **operacji i logistyki, komunikacji biznesowej opartej o model analizy transakcyjnej, konsultingu strategicznego oraz komunikacji naukowej.** Warsztaty Masterclass wyposażyły uczestników konferencji w zestaw umiejętności miękkich, który może być wykorzystywany w przyszłej karierze, jak i również przedstawiły młodym ludziom z czym wiąże się kariera m.in. w logistyce, czy też w doradztwie strategicznym.

KEYNOTE SPEECH

Prezes Zarządu BGK

BEATA DASZYŃSKA - MUZYCZKA

Pierwszy Keynote Speech na konferencji Our Future Forum został wygłoszony przez **Prezes Banku Gospodarstwa Krajowego, Panią Beatę Daszyńską-Muzyczkę**. Pani Prezes odniosła się do tematu przewodniego konferencji, jakim jest konieczność odnalezienia się w niepewnych czasach. **Warto zwrócić uwagę na to, czy faktycznie czasy w których żyjemy są niepewne, a jeżeli tak – to w czym się to objawia.**

Przede wszystkim - **powinniśmy rozmawiać o różnych rodzajach niepewności**. Ta, którą doświadczamy obecnie, w związku z postępowaniem technologicznym oraz chaosem informacyjnym, jest zgoła inna od tej, z którą mierzyli się nasi pradziadkowie, walcząc w okopach obydwu wojen światowych. Tym niemniej, łączy nas marzenie i determinacja, by niniejsze wyzwania przezwyciężyć, jakkolwiek dalece inne by się one nie wydawały od tego, z czym mierzymy się dzisiaj. **Łączy nas właśnie z poprzednimi pokoleniami siła woli - i ją powinniśmy kultywować.**

Istotnie, dzięki tym młodzięcym cechom każde nowe pokolenie tworzy nowy świat. Nie możemy oczekiwać, że ten świat zostanie ułożony przez starszych – każde pokolenie ma pewnego rodzaju zobowiązanie ułożyć go na nowo, nawet jeżeli może się to okazać trudne do zrozumienia dla starszych. Przeszkodą w tym procesie była bez wątpienia pandemia COVID-19, która „wyłączyła nas z relacji” – **kontrapunktem zdaje się być konferencja Our Future Forum, gdzie widzimy energię i siłę zespołu pełnego młodych osób.**

Pani Prezes podzieliła się również swoją własną historią, pełną marzeń i determinacji. Na początku marzyła ona o tańczeniu w balecie, potem pojawiło się marzenie grania na pianinie – ukończyła ona szkołę muzyczną pierwszego stopnia. Marzenia jednak nie zakończyły się na tym etapie. Następnie z kolei – zdecydowała o byciu lotnikiem, a jej największym marzeniem było podnieść jumbo jeta. Przy czym, okoliczności powodowały, że jedynym sposobem na zostanie pilotem w szkole w Dęblinie było zapisanie się do niesuwerennego wojska PRL, co było sprzeczne z jej wartościami. Najważniejsza spośród tych wszystkich marzeń była niezgoda na państwo, które nie stanowi samo o sobie i jest zniewolone.

Jak zwróciła Pani Prezes uwagę, wszystkie te aktywności i sukcesy, od baletu małej dziewczynki do wielkich przedsięwzięć ludzkości takich jak Apollo, zaczynają się od marzenia.

Następnie, w okresie transformacji, przyszło zainteresowanie finansami. Pani Prezes miała jedno z pierwszych kont na polskiej giełdzie, a obecnie ma przyjemność prowadzić jedyny polski bank rozwoju, którego misją jest nie tylko zarabianie pieniędzy, ale przede wszystkim rozwój kapitału społecznego, który przyczynia się do wzrostu gospodarczego. Najważniejszy w misji Banku Gospodarstwa Krajowego jest człowiek - i jego rozwój, zarówno na poziomie jednostkowym, jak i całej gospodarki, opiera się na jednym założeniu — nierezygnowaniu z marzeń.

W tej plejadzie zainteresowań najważniejsza zdaje się być siła woli i determinacja, równocześnie połączona z ciekawością świata. Pomimo tego, że Pani Prezes nie udało się podnieść jumbo jeta, sięgnęła ona po licencję pilota turystycznego. Czasem okoliczności uniemożliwiają nam realizację wszystkich naszych marzeń, ale mają one wartość samą w sobie, jako drogowskaz, który wskazuje nam kolejne cele na naszej ścieżce życiowej. Nie możemy mieć pewności w kwestii tego, co przyniesie nam los, ale, jak podsumowała Pani Prezes, nie można rezygnować z marzeń, gdyż to od młodych zebranych na Our Future Forum – zależy przyszłość Polski.

POWER SPEECH

**CEO BETAMED SA
BEATA DRZAZGA**

Power Speech IV edycji Our Future Forum wygłosiła **Pani Beata Drzazga, Prezes spółki Betamed. Opowiedziała o swoich doświadczeniach i drodze do przedsiębiorczości, rozpoczynającej jeszcze w czasach komunistycznych, kiedy notorycznym było podcinanie skrzydeł.** Kluczowych cech przedsiębiorczości nauczyła się chodząc do szkoły w Żywcu, gdzie zadbała nie tylko o siebie, ale również o swoją rodzinę. Miała od zawsze marzenie bycia "people person", grania na instrumencie, malowania – a jednak przypadek zrzędził o tym, że została pielęgniarką.

Podchodząc do założenia swojej pierwszej spółki, Pani Prezes wychodziła od stwierdzenia, iż ciężka praca stosuje się do zasady 80/20. Większą jej część stanowi stres, a pozostałe dwadzieścia procent – satysfakcja, która jest na tyle duża, aby przeważać dyskomfort związany z presją. Miała bezpośrednie doświadczenie z zakresu medycyny, widziała jak często jest traktowany pacjent w polskiej służbie zdrowia, więc za cel obrała sobie postawienie pacjenta na pierwszym miejscu. **Jak sama radzi uczestnikom Forum – warto rozpocząć od czegoś małego, gdzie analiza biznesowa i strategiczna, taka jak na przykład SWOT jest najprostsza.** Dopiero wtedy warto skalować – bardzo trudno rozwiązać wielkie problemy bez doświadczenia i rozpoczynając od wielkiej skali. **Warto też – jak w przypadku kolejnego przedsiębiorstwa Pani Beaty Drzazgi – być swoim najlepszym klientem. Dopiero pełne zrozumienie problemu pozwala nam na budowę produktu, który będzie odpowiedni dla rynku.**

Jednocześnie, Pani Beata Drzazga zwróciła **uwagę na to, że nie można przy tej ciężkiej pracy, być pracoholikiem. Istnieje wiele sposobów na pogodzenie życia prywatnego i marzeń ze swoją pracą.** Podała ona przykład swoich wyjazdów po kolekcje modowe dla swojej spółki do Paryża, czy Mediolanu. Wtedy też zrozumiała, że można żyć inaczej, że można jednocześnie pracować i realizować prywatne marzenia.

Celem biznesu jest przy tym nie tylko osiągnięcie stopy zwrotu, ale również działania charytatywne. Odpowiadając na jedno z wielu pytań z publiczności, Pani Prezes wyraziła swoją **filozofię firmy odpowiedzialnej społecznie, w której kluczowym jej elementem jest jakość, traktowanie klienta (w tym przypadku – pacjenta) na pierwszym miejscu, oraz budowa kultury w miejscu pracy opartej o przyjacielskie relacje z pracownikami.** Jedną z polityk firmy Pani Beaty Drzazgi jest na przykład dzień wolny przyznany pracownikowi w jego urodziny, które dofinansowuje firma. Kolejne pytanie z publiczności dotyczyło spraw kadrowych, i doświadczenia Pani Prezes w zakresie wyboru najlepszych pracowników. Kluczowy tutaj okazuje się być bezpośredni kontakt z pracownikiem, jego zgodność z misją firmy, oraz tworzenie atmosfery zaufania i lojalności w ramach firmy.

I PANEL DYSKUSYJNY

OD ZERA DO MILIONERA

Założyciel, Trading Jam Session
RAFAŁ ZAORSKI

Business Partner, RASP
BEATA MOŃKA

CEO, BETAMED
BEATA DRZAZGA

Prezes Zarządu, HRE Investments
MICHAŁ SAPOTA

Prezes Instytutu Lema
DR MACIEJ KAWECKI

Pierwszy panel IV edycji Our Future Forum prowadził dr Maciej Kawecki, prezes Instytutu Lema. W panelu uczestniczyli Rafał Zaorski - założyciel Trading Jam Session, Beata Mońska - Business Partner RASP, Beata Drzazga - CEO Betamed oraz Michał Sapota - Prezes Zarządu HRE Investments.

Pierwsza refleksja panelistów dotyczyła samego tematu dyskusji. Beata Drzazga zauważyła, że **bycie milionerem nie powinno być celem dla każdego z nas, a sukces jest kategorią wielowymiarową, której nie można sprowadzić jedynie do jego aspektu pieniężnego.** Rafał Zaorski skomentował iż **paradoksalnie, to właśnie o najbogatszych rzadko pamięta historia i często wnieśli oni niewiele do ogólnego postępu cywilizacji, w porównaniu do ludzi kultury, sztuki czy nauki.** Myśląc jednak o sukcesie - nawet traktując kategorię milionera metaforycznie - warto zastanowić się nad rolą poczucia własnej wartości, a nawet niekiedy nadmiernej pewności siebie w drodze do jego osiągnięcia. Z perspektywy Beaty Mońskiej **ważnym jest to, aby znaleźć złoty środek i nie popaść w zbytne zadufanie.** Podobnie twierdzi Michał Sapota, który ponadto **zwrócił uwagę na to, że nie może definiować nas jedynie przez wymiar czysto materialny.** Przecież nawet jeżeli, ze względu na czynniki zupełnie od nas niezależne, startujemy z niższego pułapu, możemy jeszcze wszystko zmienić.

Motyw bycia kowalem swojego losu przewijał się również wielokrotnie w wypowiedzi Rafała Zaorskiego, który postrzega nadmierną pewność siebie młodych jako naturalny stan rzeczy. **Osoby młode są bardziej skłonne do podejmowania ryzyka, co rodzi korzyści, jak i zagrożenia. Większość wielkich sukcesów naukowych została dokonana do trzydziestego roku życia, a każdy kolejny był budowany bardziej na doświadczeniu, niż innowacji.** Ponadto, pewność siebie jest rzeczą kluczową w branży finansowej. Próbuąc przewidzieć przyszłość i to jak zachowa się rynek nie można się bać, ani oglądać się nadmiernie w tył i kreślić scenariusze z kategorii „co by było gdyby”, a jedynie uczyć na błędach. Inną perspektywę miała Beata Drzazga, która zwracała uwagę na **pokorę jako element pewnego rodzaju marki osobistej dzięki której jesteśmy rozpoznawani.**

Na panelu został podjęty również temat tego, czy pieniądze powinny być celem naszej aktywności w pierwszej kolejności. Wszyscy paneliści zgodzili się co do tego, że **istnieje wiele wartości, które należy priorytetyzować ponad korzyści finansowe, jak chociażby satysfakcja z pracy, która nie zawsze będzie korespondowała z wyższymi zarobkami.** Jak zauważa Michał Sapota, ciężko mówić o bezpośrednim związku pomiędzy pieniędzmi a pracą naukową, gdzie wiele pomysłów może nie być łatwych do skomercjalizowania, lub ich realizacja może okazać się porażką. Mimo to, przyczyniają się one do postępu w dziedzinie nauki. Inną była perspektywa Rafała Zaorskiego, który zauważył że często **umiejętności przedsiębiorcze nie idą w parze z zainteresowaniem sferą idei, podobnie jak empatia.** Beata Mońka zwróciła uwagę, na **wiele czynników sukcesu, który w wymiarze pieniężnym często sprowadza się jednak do dyscypliny i etyki pracy,** choć niewątpliwie są też w nim elementy wiedzy czy losowości.

Powyższe refleksje motywowały dalszą dyskusję o obecnym systemie edukacji oraz tym, w jaki sposób promuje rozwój zawodowy młodych ludzi. Dr Maciej Kawecki zwrócił uwagę na dylemat, przed którym stawiani są obecnie młodzi ludzie, którym mówi się jednocześnie, że nie będą najpewniej pracować w swoim wyuczonym zawodzie, a z drugiej strony, radzi się im żeby specjalizowali się jak najwcześniej. Paneliści zwracali uwagę na umiejętności, które nabywamy w procesie specjalizacji, a które przydają się w różnych dziedzinach –

stąd **decyzja o wczesnej specjalizacji wcale nie musi być błędna**. Podzielili się oni również refleksją na temat źródeł pewnych anachronizmów systemu edukacji, które wynikają z jego XIX-wiecznych początków, kiedy to rolą szkoły była nauka dzieci do obsługi maszyn fabrycznych, **kiedy to bardziej nad kreatywność ceniono wiedzę pamięciową i dyscyplinę**. Wiele w szkole się zmieniło, tym niemniej, aby kontynuować samorozwój Rafał Zaorski zwraca uwagę na ilość wiedzy dostępnej w Internecie, za pośrednictwem takich platform jak chociażby YouTube.

Problem z innowacyjnością w Polsce oraz wykluczeniem cyfrowym starszych pokoleń nie wynika jedynie z pewnych anachronizmów obecnych w systemie edukacji. Pytanie jest w istocie szersze – jak stworzyć system który połączy energię i niekiedy – zuchwałość młodych z doświadczeniem tych starszych. **Nawet jeśli młodzi mają pomysły, to brakuje często doświadczenia w ich komercjalizacji**, zauważa Beata Mońka. **Dopiero mając zbudowany taki inkluzywny, wielopokoleniowy ekosystem innowacji, możemy mówić o polskiej rewolucji w innowacyjności**. Tym niemniej, pomimo pewnych niedociągnięć systemu szkolnego, paneliści zauważają, że rolą szkoły nie jest przygotowanie młodych do rynku pracy. Spełnia ona inne ważne role, w tym przede wszystkim, oprócz wiedzy ogólnej jest to socjalizacja.

Jak stwierdza Michał Sapota, nie ma szans aby system edukacji nadążył za rynkiem pracy i innowacjami w czasach kryzysu. **To co mogą robić młodzi, to rozwijać się pozaszkolnie, starając się zrozumieć ten nieustająco zmieniający się świat. W tym właśnie młodym Polakom pomaga Our Future Foundation**.

Większość panelistów **rekomenduje młodym rozpoczęcie własnego biznesu – a nawet – jak podkreślił Rafał Zaorski – warto próbować i otwierać się na nowe**. Cechą młodości jest wytyczanie własnych ścieżek, ale jak słusznie zauważa dr Maciej Kawecki, nigdy nie pracujemy do końca na własny rachunek – **wokół firmy istnieje szereg interesariuszy, a typowy start-up ma zobowiązania wobec funduszy VC**. **Młody człowiek nigdy nie będzie samotnym niezależnym okrętem, i warto to wziąć pod uwagę**.

W trakcie panelu pojawiła się również refleksja na temat atrakcyjności Polski jako kraju, w którym można rozpoczynać biznes. **Polska nadal raczkuje pod kątem rynku VC – brakuje kapitału gotowego do inwestycji w przedsięwzięcia o bardzo dużym ryzyku niepowodzenia – na przykład – w branży biotechnologicznej**. Z drugiej strony, jak zauważa dr Maciej Kawecki, polskie przedsiębiorstwa mają dużą otwartość na innowacje.

II PANEL DYSKUSYJNY

ZIELONA TRANSFORMACJA A BEZPIECZEŃSTWO

Wiceprezes, Tauron S.A.
ARTUR WARZOCHA

Wiceprezes, KGHM S.A.
ANDRZEJ KENSBOK

Prezes, Enea S.A.
PAWEŁ MAJEWSKI

Dyrektor ds. Strategii i Komunikacji,
Huawei
RYSZARD HORDYŃSKI

PROWADZĄCY

Zastępca redaktora Naczelnego,
portalu Energetyka24.com
JAKUB WIECH

Moderatorem dyskusji był Jakub Wiech, Zastępca Redaktora Naczelnego portalu Energetyka24.com. W panelu uczestniczyli Ryszard Hordyński - Dyrektor ds. Strategii i Komunikacji Huawei, Artur Warzocha - Wiceprezes Tauron S.A, Andrzej Kensbok - Wiceprezes KGHM S.A. oraz swój list do społeczności Our Future Foundation wystosował Paweł Majewski - Prezes Enea S.A. Refleksje przedstawione przez Pawła Majewskiego w jego liście niejako nadały ton dyskusji panelu. Zwrócił on uwagę na fakt tego, iż **polska energetyka znajduje się w momencie przełomowym. Nowe pokolenie, m.in. dzięki staraniom Our Future Foundation jest świadome nie tylko konieczności zmiany, ale również odpowiednio wykształcone do odegrania znaczącej roli w ramach tejsze transformacji.**

Enea S.A. w swojej strategii podkreśla **dwa kluczowe cele na drodze do neutralności klimatycznej – zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w miksie energetycznym, oraz wzięcie pod uwagę kontekstu społecznego – tzw. sprawiedliwej transformacji**, która ma na celu uniknięcie ubóstwa energetycznego wśród najbardziej potrzebujących.

Pierwsze pytanie dot. zagrożeń dla polskiego systemu elektroenergetycznego związanych z najbliższą zimą zostało skierowane do Artura Warzochoy. Odpowiedź była jednoznaczna – nie grozi nam katastrofa; państwo polskie wraz ze spółkami skarbu państwa działa na rzecz bezpieczeństwa energetycznego. **Od początku 2023 będziemy niezależni gazowo od Federacji Rosyjskiej, ponadto zabezpieczone są zapasy węgla na zimę.** Myśląc długoterminowo – Tauron S.A. realizuje swój zielony zwrot w kierunku m.in. odnawialnych źródeł energii. **Planowane jest również wyłączenie aktywów węglowych do Narodowej Agencji Bezpieczeństwa Energetycznego, co dodatkowo pomoże w pozyskaniu środków na transformację energetyczną, nierozdzielnie związaną z bezpieczeństwem energetycznym.** Artur Warzocha, zapytany o kroki, które można podjąć w celu zwiększenia polskiego bezpieczeństwa zwrócił również uwagę na rządowy program jądrowy oraz możliwość budowy małych reaktorów modułowych (tzw. SMR).

Ryszard Hordyński nakreślił obecny obraz transformacji klimatycznej – która jest bez wątpienia koniecznością. Według danych Polskiego Instytutu Ekonomicznego, **brak dekarbonizacji do 2040 roku będzie dwa razy droższy niż sam koszt polskiej dekarbonizacji, który jest wyceniany na 900 miliardów złotych.** Wiele technologii, których będziemy potrzebować na drodze do transformacji są już skomercjalizowane na światowych rynkach. Mowa tutaj o m.in. magazynach energii, czy też technologiach elektromobilności. Ryszard Hordyński zwrócił również uwagę na wyzwania związane z transformacją polskiego – czy szerzej, europejskiego przemysłu. W przypadku przemysłu o wysokiej intensywności emisji należy dokonać rewolucji technologicznej, a przy tym negocjować ze związkami zawodowymi.

Następnie, Andrzej Kensbok został zapytany o perspektywy dla polskiej miedzi w obliczu transformacji klimatycznej. Zwrócił on uwagę na to, że do transformacji klimatycznej oprócz kapitału oraz czasu potrzeba pierwiastków, z których budowane są narzędzia, które nam niniejszą transformację umożliwią. **Polska jest siódmym największym producentem miedzi na świecie, a elektryfikacja w naturalny sposób wymusi zwiększony popyt na miedź.** W krótkim okresie mamy do czynienia ze spowolnieniem gospodarczym, szczególnie w Chinach, tym niemniej KGHM przewiduje, że ceny metali pójdą w górę w najbliższych latach, a wraz z tym również możliwości inwestycyjne spółki. Firma nie obawia się jednak możliwości zerwania łańcuchów dostaw. Na początku wojny w Ukrainie były takie obawy, więc KGHM zwiększył swoje zapasy, m.in. stali. Należy przy tym zauważyć, iż zarówno kupujący, jak i sprzedający szybko się zaadaptowali m.in. do spadku podaży ze strony Rosji – mamy tutaj do czynienia z dużą elastycznością rynku.

Kolejne pytanie było skierowane do Artura Warzochoy i dotyczyło szans na nowy model transformacji energetycznej wobec upadku Energiewende opartej na rosyjskim gazie.

Wiceprezes Tauron zwrócił uwagę na to, iż w dyskusjach ekspertów pojawia się zdanie, że **Polska musi wybrać swój własny model transformacji. Próby kopiowania innych w obecnej sytuacji nie zakończą się powodzeniem.** Pojawiały się naciski, aby Polska postawiła na rosyjski gaz – ale zdecydowano się na budowę Baltic Pipe oraz Gazoportu w Świnoujściu, który zapewnia nam bezpieczeństwo gazowe. Jasny jest też dalszy kierunek transformacji – rozwój OZE oraz dużego atomu, ale jak stwierdził Artur Warzocha: „nie możemy obrażać się na węgiel” – być może w celu zapewnienia paliwa przejściowego, będzie konieczność przedłużenia życia niektórych bloków węglowych, które były wskazane do wygaszenia.

Ryszard Hordyński rozwinął **kwesję zazębiającej się roli innych sektorów w transformacji klimatycznej, w tym m.in. telekomunikacji czy finansów. Ten pierwszy generuje największy popyt na energię elektryczną, a co ważniejsze – energia elektryczna stanowi jeden z największych kosztów dla przedsiębiorstw telekomunikacyjnych.** Wobec tego, niniejsze przedsiębiorstwa same angażują się w transformację, czego świetnym przykładem są systemy paneli słonecznych i magazynów energii przy stacjach bazowych, które obsługują telefony komórkowe. **Nie możemy jednak zapominać o roli sektora finansowego, bez którego nie możemy sobie wyobrazić wysoko kapitałochłonnego procesu transformacji klimatycznej.**

Pytanie dotyczące roli atomu w przemyśle zostało skierowane do Andrzeja Kensboka. Skierował on uwagę publiczności na kwestię energochłonności przemysłu. Oprócz tego, że KGHM sam jest dużym konsumentem energii – jest to ponad 3000 GWh rocznie – wielkość porównywalna z miastem Wrocław, KGHM zużywa również 300 mln m³ gazu. Procesy przemysłowe w górnictwie i metalurgii mają dużą intensywność energetyczną, wobec tego KGHM **zaangażował się w procesy inwestycyjne związane z budową małych reaktorów modułowych, które nie są jeszcze w pełni skomercjalizowane, ale zdają się być rozwiązaniem dużej części problemów energetycznych spółki.** Z małych reaktorów modułowych korzysta m.in. Departament Energii Stanów Zjednoczonych, a w przypadku Polski potencjalnym modelem ich rozwoju jest tworzenie spółdzielni związanych z podmiotów zainteresowanych poborem energii z elektrowni, w tym m.in. spółek takich jak KGHM czy samorządów.

W sesji pytań od publiczności **podjęto temat fuzji jądrowej oraz reaktora ITER we Francji, ryzyka blackoutu, które zostało uznane przez panelistów za znikome oraz tempa polskiej transformacji.** Poszukiwanie odpowiedzi na ostatnie pytanie związane jest z szeregiem procesów społeczno-gospodarczych – jak zauważył Artur Warzocha, należy się w tym przypadku cofnąć do polskiej odbudowy i industrializacji po drugiej wojnie światowej. Jest to dziedzictwo z którym musimy się mierzyć, a pod uwagę – jak zauważa Andrzej Kensbok, musimy również wziąć brak zgody społecznej oraz brak kapitału w ubiegłych dekadach. Teraz wszystkie warunki pod transformację zdają się być zgoła inne, a sama jej konieczność – oczywista.

III PANEL DYSKUSYJNY

RÓWNOŚĆ PŁCIOWA W EDUKACJI I BIZNESIE

Dyrektor Zarządzająca, BGK
JOLANTA WIEWIÓRA

Senior Regional Manager, Amazon
PAULINA WUCZKE

Senior Manager, Kearney
KAROLINA LEŚKIEWICZ

Dyrektor HR, Dr Max
EDYTA GORYSZEWSKA

Student, Wharton School
Uniwersytetu Pensylwanii
MICHAŁ WYRĘBKOWSKI

PROWADZĄCY
Rektor, Akademia Leona
Koźmińskiego
PROF. GRZEGORZ MAZUREK

Moderatorem panelu był prof. Grzegorz Mazurek. W dyskusji wzięli udział Edyta Goryszewska - dyrektor HR w Dr Max, Karolina Leśkiewicz – Senior Manager w Kearney, Paulina Wuczke – Senior Regional Manager w Amazon, Jolanta Wiewióra – Dyrektor Zarządzająca w BGK oraz Michał Wyrębkowski – student Wharton School Uniwersytetu Pensylwanii. Pytanie otwierające panel dotyczyło parytetów narzucanych z góry jako alternatywy wobec samoregulacji organizacji. Pierwsza głos zabrała Karolina Leśkiewicz, która wyraziła poparcie dla parytetów – przy czym nie sztywnych reguł wymagających 50% kobiet na stanowiskach, a raczej wymagających zmianę. Jako przykład podaje **firmę Kearney, która wspiera kobiety m.in poprzez swoją inicjatywę 50/50 intake w rekrutacji w branży doradztwa strategicznego, która znana jest z bycia środowiskiem trudnym dla kobiet.** Edyta Goryszewska zauważyła, że chociaż na sali jest dużo kobiet – to są miejsca na świecie, w których dostęp do edukacji dla kobiet jest ograniczony, i tam parytet bez wątpienia odegrałby ważną rolę. **Wiele uwagi zwraca się na przykład Norwegii, która jest liderem na drodze do równouprawnienia, między innymi właśnie dzięki parytetom.**

Michał Wyrębkowski zauważył z kolei, że często zmiany społeczne idą za zmianami prawnymi. Niedawno **przez Parlament Europejski przeszła propozycja regulacji, która będzie wymagała 40% kobiet w radach nadzorczych spółek powyżej 250 pracowników, oraz 33% kobiet w przypadku zarządów. Parytety w praktyce realizuje się również na najlepszych uniwersytetach na świecie oraz politechnikach, takich jak na przykład MIT.**

Jolanta Wiewióra zaproponowała rozróżnienie pomiędzy podejściem ewolucyjnym, a rewolucyjnym. **Patrząc na feminizację na sali, zasugerowała, iż parytety nie będą konieczne jako rozwiązanie w przyszłości. Jej główną obawą jest to, że kobiety będą przyjmowane na stanowiska z tytułu płci, nie zaś ich kompetencji.** W jej organizacji – Banku Gospodarska Krajowego od sześciu lat zachodzi transformacja kulturowa, w której kluczową rolę odgrywa polityka różnorodności. Prezesem BGK jest kobieta, podobnie jedna trzecia dyrektorów zarządzających to również kobiety. Jolanta Wiewióra zwraca uwagę, że często pójdzie w górę w drabinie korporacyjnej to pewne wyrzeczenie dla kobiety. Tym niemniej, jedynie **różnorodność buduje efektywne zespoły.**

Z perspektywy Pauliny Wuczke **parytet powinien być pewnego rodzaju miarą według której mierzymy sukces polityki różnorodności, a nie tyle sztywną regulacją.** Nie powinno być wobec tego sytuacji zarówno braku kobiet w zespole, jak i skrajnej feminizacji. **Amazon stosuje tego rodzaju metryki, jak i również realizuje programy wsparcia dla kobiet, które bały się wcześniej wspinać po drabinie korporacyjnej, pokazując im przykłady sukcesów kobiet w godzeniu pracy i życia rodzinnego.**

Kolejne pytanie dotyczyło zmian w zarządach i szerzej – na stanowiskach zarządczych w zakresie feminizacji w okresie ostatnich trzydziestu lat. **Według Raportu firmy Deloitte "Women in the Board Room", kobiety w polskich zarządach stanowią 12.2 %, co stanowi o tym, że Polska wyprzedza Francję, czy Belgię.** Paulina Wuczke wskazuje na to, iż zdecydowanie miała miejsce wyraźna zmiana w Amazonie – wspomina bycie jedyną kobietą, Polką i to jeszcze tak młodą w pokoju z mężczyznami. Jolanta Wiewióra wskazała na **znaczącą zmianę stylu przywództwa, który na początku transformacji był zorientowany na mężczyzn, których określiła jako „zadaniowcy”.** W istocie, wejście kobiet na stanowiska zarządcze zmieniło styl liderowski w organizacjach. Zmiana jest wyraźna, ale **być może procent kobiet aspirujących do wysokich stanowisk jest wyższy, także ze względu na ewolucyjny proces redefiniowania i współdzielenia ról w rodzinie.** Widać jednak pewne zmiany, jak na przykład urlopy tacierzyńskie. Zarówno Paulina Leskiewicz, jak i Edyta Goryszewska wspominały o tym, że – jak pisała Indra Nooyi w swojej biografii – **kobieta jest inicjatorką zmiany, jest w stanie zbudować pewnego rodzaju ekosystem wsparcia w firmie.** Tego też uczy się na poziomie edukacji biznesowej, jak wskazuje Michał Wyrębkowski.

Rektorem najlepszej szkoły biznesowej na świecie – **Wharton, jest kobieta, co pociąga za sobą konsekwencje, m.in. zwiększyła się waga edukacji nt. czynników ESG.** Zmienia się także cel firmy – już nie jest mowa jedynie o maksymalizacji zysku dla akcjonariusza. Według raportu S&P spółki, których CFO była kobieta, miały ok. 8% lepsze zwroty. Słowem – fakt tego, że kobiety są w zarządach, faktycznie opłaca się spółkom.

Prof. Mazurek skierował swoje kolejne pytanie – mające na celu odczarować romantyzm wokół funkcji zarządczych – do panelistek. Wskazywał, że wiąże się z tym nie tylko blichtr, ale też duża doza odpowiedzialności. Edyta Goryszewska wskazywała na koszty jakie związane są z pogodzeniem pracy z wychowywaniem dzieci, przy czym wskazała również na rolę regulacji w celu zapewnienia tzw. work-life balance. Paulina Wuczke argumentowała za wprowadzeniem parytetów również w domu – zwróciła uwagę na to, że nie może dojść do takiej sytuacji, że kobieta wraca do domu i gotuje dla rodziny i partnera. **Parytet w domu gwarantuje również możliwość stworzenia egalitarnego środowiska w pracy. Nie każdy jednak musi wybierać ścieżkę menadżerską, na co zwraca uwagę Jolanta Wiewióra – istnieje również możliwość wyboru ścieżki eksperckiej, która niekoniecznie wiąże się z takimi samymi wyrzeczeniami, a jest podobnie płatna.** Niezależnie od ścieżki, warto otaczać się mentorami i budować wokół siebie ekosystem wsparcia, co podkreślała Paulina Wuczke.

Następnie rozpoczęła się sesja pytań i odpowiedzi, gdzie rozmawiano m.in. o tym, czy możliwe jest w rekrutacji spojrzenie jedynie na predyspozycje, nie zwracając uwagi zupełnie na płeć. **Panował konsensus wśród panelistów o konieczności zdroworoządkowego podejścia – sama różnorodność jest wartością w myśleniu grupowym. Ponadto podjęto tematy feminatywów, równości płci, luki płacowej oraz akcji afirmacyjnej.**

IV PANEL DYSKUSYJNY

KABUL, KIJÓW ORAZ TAJWAN: WYZWANIA GEOPOLITYCZNE NASZYCH CZASÓW

Wykładowca, Rome Business School, Profesor, London School of Economics
korespondent wojenny
LUCA STEINMANN

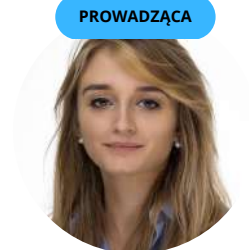
Senior Fellow, Atlantic Council
GWYTHIAN PRINS

Fundacja im. Kazimierza Pułaskiego
TOMASZ SMURA

Krytyka Polityczna, korespondentka
prasowa w Kabulu
JAGODA GRONDECKA

PROWADZĄCA

Rada Fundacji OFF
ZUZANNA BUSZMAN

Kolejny panel IV Our Future Forum był moderowany przez Zuzannę Buszman. Udział w nim wzięli Jagoda Grondecka z Krytyki Politycznej, korespondentka prasowa w Kabulu, Giedrimas Jeglinskas – Senior Fellow w Atlantic Council, Gwythian Prins – profesor London School of Economics, Luca Steinmann – wykładowca w Rome Business School oraz korespondent wojenny, jak i Tomasz Smura z Fundacji im. Kazimierza Pułaskiego.

Jako pierwszy podjęto **temat Afganistanu** – z którego przeszło rok temu wycofały się wojska amerykańskie. Jagoda Grondecka w odpowiedzi na pytanie jak **zmienił się przez ostatnie dwadzieścia lat Taliban, zwróciła uwagę na to, że naiwnością byłoby oczekiwanie jakichkolwiek progresywnych zmian wewnątrz ruchu**. Oczywiście, w trakcie negocjacji, Taliban próbował przedstawiać się jako ruch znacznie nowocześniejszy, niż ten, z którym Zachód miał do czynienia dwadzieścia lat temu. Taliban wierzy, że pokonał sojusz najsilniejszych wojskowo państw na świecie właśnie dzięki wytrwaniu przy swojej ideologii, więc ciężko sobie wyobrazić podjęcie przez nich jakiegokolwiek kroku w tył.

Tomasz Smura zdecydował się rozpocząć swoją wypowiedź od powiązania **trzech głównych tematów panelu – Afganistanu, wojny w Ukrainie oraz Tajwanu. Elementem łączącym jest narodowa strategia bezpieczeństwa Stanów Zjednoczonych oraz wiarygodność USA jako sojusznika, której zmiana w jednym regionie wpływa na postrzeganie Ameryki w pozostałych.** Wielu konkurentów USA na scenie geopolitycznej odczytało wycofanie się z Kabulu jako sygnał słabości Stanów Zjednoczonych. Oczywiście – w opinii Tomasza Smury – wycofanie się z Afganistanu było dobrą decyzją strategiczną, ale wykonaną w zgoła odmienny sposób. Putin postrzegał Bidena jako słabego przywódcę, co było w jego percepcji sygnałem do przyspieszenia swoich agresywnych planów wobec Ukrainy. Niemniej, te powiązania działają też w drugą stronę – stanowcza reakcja USA na agresję Rosji stanowią znaczący element odstrasżający Chiny od podjęcia agresywnych działań wobec Tajwanu.

Prof. Prins zwrócił uwagę na samą **definicję geopolityki – która jest niczym innym, jak geografią potraktowaną jako siła w historii.** W przypadku Afganistanu i jego ukształtowania terenu, oraz samego położenia geograficznego w Azji Centralnej staje się to jasne. Ale nie jest to jedyny czynnik kształtujący obraz polityczny dnia dzisiejszego – prof. Prins podzielił się swoją, do pewnego czasu niepopularną opinią – **warto wziąć pod uwagę rolę wielkich ludzi w kształtowaniu historii. Któż mógłby pomyśleć, że aktor komediowy stał się największą inspiracją całego demokratycznego świata od czasów Churchilla.**

Luca Steinmann wspomina swój pobyt w Afganistanie sprzed roku, a w szczególności **różnice pomiędzy obecnym Talibanem, a tym sprzed dwudziestu lat. Przede wszystkim, niektóre kobiety w Kabulu miały odkryte ręce, a nawet twarze, co było bardzo dużą różnicą w porównaniu do poprzedniego reżimu Talibanu.** Jest to w oczywisty sposób strategia komunikacyjna, ukierunkowana na zwiększenie szans na akceptację Talibanu przez kraje ościenne. Niektóre kraje, takie jak Chiny są skłonne uznać rząd Talibanu, w zamian za na przykład represję Ujgurów w regionie.

Giedrimas Jeglinskas odniósł się do wypowiedzi prof. Prinsa o **makrotrendach, wzmiankując dwa najważniejsze, które ujęte są w NATO Strategic Concept oraz strategii bezpieczeństwa USA. Są to przede wszystkim konkurencja geostrategiczna, nazwana walką między demokracją, a autokracją przez Prezydenta Bidena oraz zmiany klimatu.** Przez ostatnie dziesięć lat zmieniło się w znaczny sposób postrzeganie tego konfliktu – Rosję widziano jako partnera strategicznego z Miedwiediewem na czele, a XXI wiek miał być wiekiem należącym do Azji, gdzie miało miejsce gros wzrostu gospodarczego. Dziś oczywistym jest, że wróg jest w Rosji, a konkurent w Chinach.

Wojna na Ukrainie jest na pograniczu geostrategii i klimatu – Rosja miała ostatnią szansę zaatakować, zanim Europa przejdzie w znacznym stopniu na odnawialne źródła energii. Podobnie obserwuje Europę Xi Jinping, który wypatruje jej reakcji na wojnę w Ukrainie. **Świat w tym sensie jest systemem naczyń połączonych – w którym koncept bezpieczeństwa znacznie poszerzył swoje znaczenie. Nie ma tutaj mowy jedynie o bezpieczeństwie w rozumieniu stricte wojskowym – w dzisiejszych czasach mówimy również o cyberbezpieczeństwie, bezpieczeństwie energetycznym czy łańcuchów dostaw. Wszystko może stać się bronią – chociażby energia, co widzimy w przypadku Rosji i jej działań w Europie.**

Prof. Prins powrócił do tematu zmian klimatu podjętego przez Giedrimasa Jengliskasa odnośnie zmian klimatu. **Patrząc na zmiany w zużyciu energii, w przeciągu ostatnich trzech dekad miała miejsce rzecz bez precedensu – absolutne zużycie energii w krajach Zachodu spadło, z kolei w Chinach – wzrosło.** Chiny, według prof. Prinsa, nie mają żadnego interesu w podążaniu za zachodnią agendą mitygacji zmian klimatu, podobnie jak i Rosja. Używają niekiedy wręcz zmian klimatu jako konia trojańskiego, jak w przypadku blokowania wydobycia gazu łupkowego w Wielkiej Brytanii, gdzie dostarczają finansowanie zielonym aktywistom.

Powracając do pytania o związek pomiędzy konfliktem w Ukrainie, a Afganistanem, Jagoda Grondecka wspomina swoją rozmowę z rzecznikiem prasowym MSZ Talibanu, który wyraził **wyrazy współczucia wobec Ukraińców, ale z przekąsem stwierdził, że przez ostatnie dwadzieścia lat kompleks przemysłowo-zbrojeniowy bogacił się na wojnie, więc być może jest to dobry czas, aby Zachód spróbował jak smakuje jego własne lekarstwo.**

Luca Steinmann podzielił się swoimi wrażeniami z pobytu na Ukrainie. Po pierwsze – ukraińska armia jest zdecydowanie lepiej wyszkolona, ma lepsze wyposażenie i morale, niż Rosjanie się spodziewali. Po drugie, sama armia rosyjska jest znacznie słabsza niż głosi propaganda. **W istocie, mamy do czynienia z kilkoma armiami – nie zaś jedną. Mowa tutaj m.in. o Rosgwardii, milicjach donbaskich, Czeczenach, armii zawodowej, mobilizowanych oraz najemnikach Wagnera.** Naturalnie, koordynowanie tych jednostek jest niesamowicie trudne.

V PANEL DYSKUSYJNY

ZAWODY W GOSPODARCE PRZYSZŁOŚCI

Partner, Kancelaria DZP
MICHAŁ CZARNUCH

Wiceprezes Zarządu, Asseco
KAROLINA RZOŃCA-BAJOREK

Członek Zarządu, PAIH
ZDZISŁAW SOKAL

Prezes Zarządu,
Polski Fundusz Rozwoju
PAWEŁ BORYS

Członek Zarządu,
Narodowy Bank Polski
PAWEŁ SZALAMACHA

PROWADZĄCY

Założyciel, Fundacja Nauka To Lubię
DR TOMASZ ROŻEK

Moderatorem dyskusji był dr Tomasz Rożek, założyciel Fundacji Nauka To Lubię. W panelu uczestniczyli Paweł Borys – Prezes Zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju, Michał Czarnuch – Partner w Kancelarii DZP, Karolina Rzońca-Bajorek – Wiceprezes w Asseco, Zdzisław Sokal – Członek Zarządu w PAIH oraz Paweł Szalamacha – Członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego. Rozmowę rozpoczęto od przedstawienia **wizji gospodarki za kilka i kilkadziesiąt lat**. Pierwsza głos zabrała Karolina Rzońca-Bajorek, która **określiła rzeczywistość, z którą się mierzymy jako „stado czarnych łabędzi”, korzystając z określenia nieprzewidzianych wydarzeń zmieniających paradygmat otaczającego nas świata ukłutego przez Nassima Taleba**. Pracując na styku sektora IT oraz finansów, pewna jest jednak o trwałości maksymy Benjamina Franklina – “pewne są tylko śmierć i podatki”.

Pomimo digitalizacji procesów zachodzących w gospodarce, nie zapowiada się jednak na wystąpienie czegoś, co mogłoby fundamentalnie zmienić ją w ciągu najbliższych kilku lat. **Myśląc w dalszej perspektywie czasowej, warto mieć w pamięci robotyzację oraz rozwój technologii rozszerzonej rzeczywistości.** Jak zauważa Zdzisław Sokal, każda analiza jest warta tyle co jej założenia – w przeciągu najbliższych pięciu lat wiele dzieje się z perspektywy gospodarczej (m.in. zacieśnianie budżetów, koniec okresu bardzo niskich stóp procentowych), militarnej – jak np. konflikt na Ukrainie, oraz zmian klimatu.

Tomasz Rożek dopytał rozmówców o to, jaki będzie to miało wpływ na osoby, które się aktualnie uczą – i czy będą one musiały wziąć pod uwagę wyżej wspomniane makroprocesy w poszukiwaniu pracy przyszłości. Zgoła optymistyczny obraz przedstawił Paweł Borys. Widzi on **dwudziesty pierwszy wiek jako czas ogromnych możliwości dla młodego pokolenia, zwłaszcza w obliczu wielkiej demokratyzacji gospodarki.** Przez wieki najważniejszym czynnikiem produkcji była ziemia, która należała do wąskiej grupy arystokratów. Wraz z rewolucją przemysłową równie ważny, a wkrótce i ważniejszy stał się kapitał. **Obecnie bariery założenia nowego biznesu, czy też komunikacji z innymi są najniższe w historii, a najważniejszym czynnikiem produkcji staje się wiedza.** Rozumiana ona jest jednak w szczególny sposób – mowa tutaj o umiejętności dostosowania się, jak i również o kompetencjach miękkich, a nie jedynie twardej wiedzy podręcznikowej.

Paweł Szalamacha wskazuje na to, iż obecnie **mamy do czynienia z powrotem pewnych przemysłów tradycyjnych do krajów zachodnich**, co rozpoczął kontrowersyjnie prezydent Trump, a co paradoksalne – zwiększyła jeszcze administracja Joe Bidena. **Dla Polski i młodych Polaków zainteresowanych przedmiotami technicznymi proces tzw. reshoringu, czyli przenoszenia operacji firm produkcyjnych z krajów Azji do krajów Zachodu może się okazać wielką szansą.**

Michał Czarnuch zwrócił uwagę na rosnącą rolę danych i cyfryzacji. **Obecnie miejsce zatrudnienia może mieć niewiele wspólnego z miejscem zamieszkania. Automatyzacja żmudnych procesów przez sztuczną inteligencję to zarówno szansa, jak i zagrożenie, dla zawodów takich jak prawnik.** Z jednej strony, łatwo powtarzalne czynności zostaną poddane automatyzacji, z drugiej jednak organizacje zwracają się do firm doradczych oraz kancelarii prawnych w związku z wdrażaniem w nich prawa nowych technologii. Wobec powyższego, radą Michała Czarnucha jest niebudowanie fundamentów kariery na rzeczach powtarzalnych, robionych masowo i z jasnym standardem – one właśnie będą automatyzowane najszybciej.

Paniści podsumowali również **kluczowe umiejętności przyszłości**. Jest to według nich – przede wszystkim – adaptacja, umiejętności społeczne, takie jak współpraca, zbiorowe rozwiązywanie problemów, podejmowanie wyborów w obliczu zalewu informacji, umiejętność zadawania pytań i rozumienia procesów biznesowych, jak i pewne umiejętności „twarde” jak na przykład analiza dużych zbiorów danych.

Następnie paneliści dyskutowali o tym, gdzie młodzi ludzie powinni się uczyć wyżej wymienionych umiejętności przyszłości. Według Karoliny Rzońcy-Bajorek **szkoła powinna przede wszystkim pokazywać nam jak się uczyć – w tym uczyć weryfikować co stanowi informację prawdziwą**. Rolą szkoły nigdy nie było przygotować nas do pracy w zawodach przyszłości, ale może spełnić rolę dobrego miejsca do nauczenia się networkingu; do socjalizacji. Do szkoły, czy na uniwersytet idziemy również poznać nowe perspektywy. Zdzisław Sokal zauważa, że Polska – pomimo dużych różnic edukacyjnych z takimi krajami jak Szwajcaria, czy Stany Zjednoczone, gdzie po szkole młodzież robi gap yeara, i nie idzie na studia magisterskie po licencji – stoi kapitałem ludzkim. Faktycznie, jak potwierdza Paweł Borys – **Polska jest postrzegana na zachodzie jako kraj sukcesu gospodarczego, więc zbyt często jesteśmy samokrytyczni**.

VI PANEL DYSKUSYJNY

SKĄD NADESZŁA FALA AKTYWIZMU MŁODZIEŻOWEGO W POLSCE

Campus Polska Przyszłości
OLIWIA AZIZ

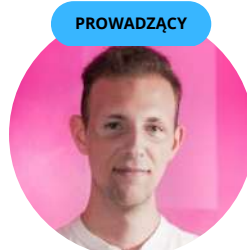
Członek European Democracy Youth
Network
HUBERT TADYCH

Radna, Rada Miasta Łódź
ANTONINA MAJCHRZAK

Wiceprezes, Fundacja KGHM
PAWEŁ ERNST

PROWADZĄCY
Partnership Manager,
Zwolnieni z Teorii
EMIR CHAHED

Panel moderował Emir Chahed - Partnership Manager Zwolnionych z Teorii. W dyskusji udział wzięli Hubert Tadych - członek European Democracy Youth Network, Antonina Majchrzak - radna Rady Miasta Łodzi, Paweł Ernst - Wiceprezes Fundacji KGHM, oraz Oliwia Aziz z Campusu Polska Przyszłości.

Dyskusję rozpoczęła Oliwia Aziz, **definiując aktywizm jako postawę niezgody na bezradność**, uświadomioną sobie — jej przypadku — w trakcie protestów społecznych, gdzie spotykając się z ludźmi kultury i działaczami społecznymi widziała, że presja ma sens. Dla Antoniny Majchrzak **aktywizm wynika w sposób fundamentalny ze świadomości tego, na co się zgadzamy, bądź nie. Od aktywizmu w pewien sposób nie ma ucieczki** — każdego dotykają decyzje podejmowane w sferze publicznej. Znacznie wzrosła ilość inicjatyw, w które mogą się zaangażować licealiści z takich ośrodków miejskich jak Bydgoszcz, Łódź i Rzeszów, którzy wcześniej niekoniecznie mieli tyle samo szans co młodzież z Warszawy.

Ponadto warto zauważyć, że młodzi aktywiści są traktowani jako partner w rozmowie przez decydentów, nie zaś z pobłażaniem, czego świetnym przykładem jest Młodzieżowy Strajk Klimatyczny. Kolejną **ważną cechą aktywizmu jest to, że częściej jest on wyrażany w formie sprzeciwu wobec danej sprawy, aniżeli propozycji pozytywnej zmiany — co wynika ze specyfiki mobilizacji społecznej.** Według Huberta Tadycha aktywizm ma miejsce wtedy, kiedy społecznie definiowana jest jakaś potrzeba i zachodzi oddolne działanie mające na celu wypełnienie niniejszej potrzeby. Aktywizm zmienił swoją definicję od lat 90. czy 2000. kiedy to rozgrywał się on bardzo często na polu lokalnym, bądź uczelnianym. Od ostatnich dziesięciu lat, ze względu na wzrost znaczenia mediów społecznościowych, młodzi stali się częścią jednego, wspólnego zrywu. Kluczowym z punktu widzenia Pawła Ernsta jest **podejście osoby aktywistycznej, jako osoby, która wychodzi od siebie do wspólnoty, nie zaś patrzy jedynie na swój partykularny interes.** Jest z tym również związana pewna jakość intelektualna, która polega na umiejętności konstruktywnego wypracowania rozwiązania dla problemu społecznego.

Następnie paneliści opowiedzieli o swoim własnym doświadczeniu aktywistycznym. Paweł Ernst podzielił się refleksją na temat dwóch zasadniczych typów aktywizmu, z których **ten pierwszy dotyczy konkretnego problemu, drugi - społeczno-polityczny - stawia przed sobą za cel realizację pewnej wizji i wdrożenia jej w rzeczywistość.** W jego przypadku zaangażowanie rozpoczęło się na studiach, m.in. w korporacjach studenckich. Hubert Tadych wspomina, że w działalność społeczną zaczął się angażować jako przewodniczący samorządu uczniowskiego, a pierwszym wydarzeniem, które organizował była konferencja Młode Talenty dla licealistów z całej Polski. Na studiach zaangażował się w międzynarodową organizację studencką, dzięki której miał szansę podróżować po całej Europie. To doświadczenie pomogło mu zostać asystentem posła, pomagając mu w pracach w komisji ds. Unii Europejskiej w Sejmie. Obecnie współtworzy m.in. wydarzenie Campus Przyszłości.

Antonina Majchrzak rozpoczęła swój aktywizm od działalności związanej z ochroną środowiska, co w 2017 nie było tematem z pierwszych stron gazet. W jej przypadku to **aktywistyczne zacięcie przerodziło się w faktyczny wpływ na życie miasta.** Jak należy zauważyć, bycie samorządowcem to też w pewnym sensie bycie aktywistą i działanie na rzecz interesów, które uznaje się za istotne.

Oliwia Aziz wspomina, że przez całą swoją działalność aktywistyczną spotykała się z niezrozumieniem i pytaniem - czy aby nie jesteś za młoda, aby działać. Najwięcej aktywności udało jej się - co zdaje się być paradoksalne - zrealizować w trakcie pandemii, wtedy właśnie zaangażowała się w działalność samorządu studenckiego, udało jej się zrealizować spotkania z ambasadorami i pracownikami służby dyplomatycznej. **Przewodnim motywem było zawsze otrzymywanie łatki zbyt młodego w działaniach społecznych, z którą należy stanowczo walczyć.** W tym celu Oliwia zorganizowała panele pod hasłem "Nie za młodzi" m.in. na Campusie Polska Przyszłości, gdzie to właśnie młodzi występowali w charakterze prelegentów.

W ciągu ostatnich dwóch lat, pomimo - a być może dzięki pandemii - **według badań socjologicznych liczba osób angażujących się w życie społeczne wzrosła prawie dwukrotnie.** Paweł Ernst zwraca uwagę, że ma to miejsce m.in. ze względu na obecność nowych narzędzi, takich jak na przykład social media. Ponadto, na panelu **podjęto temat zaangażowania młodzieży z mniejszych miast, m.in. poprzez działania programu Akcja Inspiracja Our Future Foundation, czy też poprzez zdalne uczestnictwo w panelach, czy konferencjach.**

DYSKUSJA

CYBER VS. REAL

Doradca prezydenta RP, KPRP
PROF. ANDRZEJ ZYBERTOWICZ

Prorektor, ALK
PROF. ALEKSANDRA PRZEGALIŃSKA

PROWADZĄCY

Publicysta, Nowa konfederacja
JEREMA PIEKUTOWSKI

Dyskusję pomiędzy prof. Andrzejem Zybortowiczem, a prof. Aleksandrą Przegalińską poprowadził Jerema Piekutowski. Prof. Zybortowicz wychodził z pozycji technosceptycznych, z kolei prof. Przegalińska reprezentowała tzw. technorealizm. **Debata odbyła się z dużym i aktywnym udziałem publiczności.**

Dyskusję rozpoczęto od podjęcia **tematu przejęcia Twittera przez Elona Muska oraz konsekwencji niniejszej decyzji dla użytkownika oraz szerzej – społeczeństwa.** Prof. Przegalińska ostrzegała przed możliwością stworzenia tzw. superaplikacji, podobnej do chińskiego WeChata.

W Chinach całe życie – płatności, rozmowy, ubezpieczenia, rozrywka – zamyka się w ramach jednej superaplikacji, która gromadzi o nas wszystkie dane. Prof. Zybertowicz określił to mianem „**systemu operacyjnego ludzkiego życia**”. Poza tym – Elon Musk zdaje się ratować biznes, co na razie być może mu się udaje, a przynajmniej nie generuje realnego exodusu użytkowników z platformy.

Na poziomie makro, jak zauważa prof. Zybertowicz – **Elon Musk jest jednym z „panów za weneckim lustrem”** jak to określiła posiadaczy kapitału technologicznego prof. Harvardu Shoshana Zuboff. Reakcje na przejęcie Twittera okazały się póki co plemienne. Środowiska lewicowo-liberalne były zaniepokojone brakiem moderacji mowy nienawiści, z kolei prawica cieszy się z możliwości otwartej krytyki tzw. „*wokeizmu*”. Oba podejścia – pomimo swoich racji – nie wdają się głębiej w problem. Należy – jak argumentuje prof. Zybertowicz – spojrzeć na problem systemowo i analitycznie. Najbogatszy – do niedawna – **człowiek na świecie może jednym przesunięciem metaforycznej dźwigni przesterować procesy komunikacji politycznej na całym świecie. Jest to proces, który Shoshana Zuboff nazwała puczem za weneckim lustrem** – właściciele kapitału technologicznego mogą decydować o tym, co społeczeństwa uznają za ważne, bez legitymizacji politycznej – demokratycznej, czy jakiegokolwiek innej.

Prof. Przegalińska zauważyła z kolei, że **monopol wielkiego kapitału technologicznego się kruszy – problemy Twittera powodują odwrócenie się od platformy giełdy, która negatywnie ocenia poczynania Muska, co widoczne w akcjach Tesli. Podobnie Meta, której nieudane inwestycje w Metawersum spowodowały znaczne nadszarpnięcie zaufania inwestorów. Dotychczasowy model monetyzacji treści kapitalizmu nadzoru zaczyna się wypalać.**

Z kolei prof. Zybertowicz jest zdecydowanie bardziej sceptyczny, również na poziomie systemowym – **z jego perspektywy Internet sam w sobie jest oceanem dezinformacji; barierą pomiędzy dwoma osobami.** Poza tym jest obcy psychologicznie człowiekowi, który nie ma już przywileju nudy i autorefleksji, co buduje barierę pomiędzy samym człowiekiem, a jego jaźnią.

Prof. Zybortowicz kontynuował swoją **argumentację systemową, odpowiadając na pytania odnośnie szkoły językowej online, marketingu online takich wydarzeń jak Our Future Forum czy też nauki zdalnej** – na poziomie bardziej systemowym niż indywidualne przedsięwzięcia uczestników konferencji, **najniebezpiecznieszą ideologią dnia dzisiejszego jest technoentuzjizm**. Promocja pojedynczych innowacji, które ratują życie – co czyni na przykład dr Maciej Kawecki – jest dobra, ale wokół człowieka został stworzony mechanizm złożoności technologicznej, nad którym człowiek traci kontrolę, co jest niezwykle niepokojące.

Jak zauważa prof. Przegalińska, w pewnym sensie Internet jest oceanem dezinformacji, ale to tak jak każda poprzednia, bądź przyszła technologia komunikacyjna. Wyraziła ona swój **głęboki sprzeciw wobec wykorzystania technologii AR bądź VR w celu przenoszenia dzieci w świat powstania warszawskiego**. Swoją sprzeciw wobec dezinformacji w poprzednich iteracjach mediów masowego przekazu wyraził prof. Zybortowicz, który zwrócił uwagę na rolę filtru społecznego w dobie raczkującej telewizji masowej w Stanach Zjednoczonych w latach 50. Do wiadomości wieczornych siadały całe rodziny, które następnie dyskutowały o nich, dorośli w miejscu pracy, a młodzież w szkołach, co powodowało, że przepuszczali wszystkie przekazy przez pewnego rodzaju filtr zdrowego rozsądku. **W przeszłości technologie były sługą człowieka, zaś aktualnie odwróciły się role – nastąpiło to w momencie usieciowienia, od którego to momentu Internet rozwija się według własnej dynamiki podporządkowując nas sobie**. Podobnie, prof. Zybortowicz zwrócił uwagę na to, że efektywność uzależniania telewizji jest znikoma, w porównaniu do metod social media, które wykorzystują najnowsze dorobki neuronauk do budowy mechanizmów AI, które „przypinają” nas coraz bardziej do urządzenia.

Prof. Przegalińska zwróciła jednak uwagę na to, że propaganda telewizji reżimu komunistycznego była dosyć skuteczna w przekonywaniu Polaków przez dziesięciolecia o jego słuszności, i była w tym nie gorsza od współczesnego Internetu. Tym niemniej, warto zauważyć, że **młodzież zebrana na Our Future Forum to racjonalni agenci, którzy są w stanie filtrować przekaz, a nie przyjmować go jako daną i nie poddawać krytycznej analizie**. Według prof. Przegalińskiej, prof. Zybortowicz ma zbyt sceptyczne nastawienie do technologii oraz umiejętności krytycznego spojrzenia na rzeczywistość przez dzisiejszą młodzież. Faktem jest jednak przeciążenie informacyjne i negatywna rola mediów społecznościowych w komunikacji, przede wszystkim politycznej, po obu stronach oceanu.

KEYNOTE SPEECH

RELACJE POLSKO-AMERYKAŃSKIE: HISTORIA WSPÓLNYCH WARTOŚCI ORAZ WSPÓLNYCH SPRAW

DR PAUL COYER*VICE PRESIDENT, COMMON SENSE SOCIETY*

Drugi keynote speech konferencji Our Future Forum wygłosił dr Paul Coyer, Vice President Common Sense Society. Przedstawił w nim historię stosunków polsko-amerykańskich w kontekście wspólnych wartości, które dzielają obydwa narody. W czasach gdy sojusz transatlantyczny jest ważniejszy niż kiedykolwiek, zwłaszcza wobec agresji Rosji na Ukrainie, warto zwrócić swoją uwagę w kierunku więzów jakie łączą Polskę ze Stanami Zjednoczonymi. Więzy te zawsze były głębsze, niż innych narodów europejskich z Ameryką, co związane jest właśnie ze wspólnotą wartości i silnym poczuciem narodowej tożsamości i misji. Wspólnota tych wartości – opiera się według Paul'a Coyer'a – na rodzinie, tradycji, wierze, patriotyzmie – fundamentach zachodniej cywilizacji – która dała zarówno Polsce, jak i Stanom Zjednoczonym rządy prawa, bezprecedensowy poziom dobrobytu oraz sztukę i literaturę.

Swoją opowieść historii stosunków polsko-amerykańskich Paul Coyer rozpoczął od miejsca, gdzie powszechnie uważa się, że zaczęła się Ameryka – w kolonii Jamestown. Pierwsi Polacy dotarli do kolonii w roku 1608, przeszło dwanaście lat zanim pielgrzymi na okręcie Mayflower dotarli do Plymouth. Przedsiębiorczość polskich kolonistów była kluczowa dla przetrwania kolonii – lider wyprawy kapitan John Smith notował w swoich pismach niezwykłą pracowitość Polaków, gardził zaś lenistwem pozostałych imigrantów. Polacy wykorzystali swoją rolę w kolonii do podjęcia pierwszego strajku w historii kolonii amerykańskich, w celu poszerzenia swobód obywatelskich i prawa głosu. Udało im się ten cel osiągnąć – widać więc kluczową rolę Polaków w budowie dobrobytu i wolności pierwszych kolonistów w Ameryce Północnej.

Następnie Paul Coyer omówił rolę Kazimierza Pułaskiego, Tadeusza Kościuszko oraz mniej znanego, a niemniej ważnego polskiego żyda – Hayma Salomona, bez których trudno wyobrazić sobie amerykańskie zwycięstwo w wojnie o niepodległość. Jak powszechnie wiadomo, Tadeusz Kościuszko był polskim oficerem, inżynierem i rewolucjonistą, który wziął udział w rewolucji amerykańskiej. Uczył się inżynierii wojskowej i budowlanej w Warszawie oraz w Paryżu, a następnie przybył do Filadelfii w 1776 roku, aby zaoferować swoje usługi dla sprawy amerykańskiej. Benjamin Franklin został zapoznany z Kościuszką i zalecił jego mianowanie na oficera i wykorzystanie jego umiejętności inżynieryjnych w Armii Kontynentalnej. Kościuszko odpowiedzialny był za budowę niezdobitych umocnień w West Point, które uniemożliwiły Brytyjczykom kontrolowanie Hudsonu i odcięcia Nowej Anglii od reszty kolonii.

Również wziął udział w kampanii na południu z Generałem Nathanem Greene'em jako główny inżynier, gdzie dwukrotnie ocalił amerykańskie siły, pomagając armii przekroczyć rzeki i odciąć się od Brytyjczyków. Kościuszko był również osobistym przyjacielem wielu twórców Stanów Zjednoczonych, w tym Thomasa Jeffersona, który cenił jego przyjaźń pomimo faktu, że Kościuszko mocno krytykował jego trzymanie niewolników i podkreślał sprzeczność walczenia o wolność, jednocześnie odmawiając jej innym.

Kazimierz Pułaski był polskim oficerem, który wziął udział w rewolucji amerykańskiej. Przybył do Ameryki w 1777 roku i został mianowany na generała brygady w Armii Kontynentalnej. Walczył w wielu bitwach, w tym w Brandywine, Saratoga i Monmouth.

Pułaski był również założycielem i dowódcą "Kawalerii Narodu" jednostki złożonej z imigrantów, która brała udział w walkach na froncie południowym. Został ranny podczas obrony Savannah w 1779 roku i zmarł kilka dni później. Pułaski jest uważany za "ojca amerykańskiej kawalerii" i jest jednym z trzech obcokrajowców, którzy zostali odznaczeni tytułem honorowego obywatela Stanów Zjednoczonych. Najmniej znany z powyższej trójki - Haym Solomon był polskim żydem i finansistą, który wspierał rewolucję amerykańską poprzez zdobywanie finansowania. Po przybyciu do Ameryki w 1772 roku, Solomon został mianowany na agenta finansowego Armii Kontynentalnej. Był odpowiedzialny za pożyczanie pieniędzy na rzecz Armii Kontynentalnej i uzyskanie dla niej finansowania od innych krajów. Dzięki jego zaangażowaniu finansowemu, Armia Kontynentalna była w stanie utrzymać się na froncie i walczyć z Brytyjczykami. Solomon zmarł w 1785 roku, ale jego wkład w rewolucję amerykańską jest wciąż pamiętany i doceniany. Pomimo tego, że mało kto w Polsce wie o jego istnieniu, ma on swój pomnik w Chicago obok George'a Washingtona.

Paul Coyer zwrócił również uwagę na mało znany w Polsce epizod relacji polsko- amerykańskich, mianowicie polskie wsparcie w wojnie Teksasu o niepodległość od Meksyku w latach 30. XIX wieku. Polacy mieli znaczący wpływ na niepodległość Teksasu, szczególnie podczas bitwy o San Jacinto w 1836 roku. Polscy uchodźcy, którzy walczyli przeciwko Rosji i zostali wyszkoleni w Akademii Wojskowej w Warszawie, pomogli Samowi Houstonowi w szkoleniu jego ludzi, z których większość była rolnikami i nie miała wojskowego doświadczenia. Podczas bitwy został pojmany meksykański generał Santa Anna, co bezpośrednio zapewniło niepodległość Teksasu. Polski pułkownik Andrzej Felix Wardziński szczególnie wyróżnił się swoją postawą podczas tej bitwy i w jej bezpośrednim następstwie,

m.in. przez podjęcie decyzji o zniszczeniu mostu, który mógłby umożliwić ucieczkę Santa Annie. Był również w stanie go pochwycić ubranego w odzież chłopską. Kolejnym ważnym epizodem relacji polsko-amerykańskich była rola Ignacego Jana Paderewskiego w świadomości Amerykanów przełomu XIX i XX wieku. Paderewski napisał jedyną polską operę wystawioną kiedykolwiek w Metropolitan Opera i przeprowadził kilka muzycznych tournée w Stanach Zjednoczonych, sfinansował nagrodę dla młodych amerykańskich kompozytorów w 1896 roku i był znany jako polski "wirtuoz-polityki"; wśród amerykańskich elit. Dzięki jego prywatnej znajomości z Woodrowem Wilsonem udało się zagwarantować, że przywrócenie niepodległości Polski stało się trzynastym postulatem spośród czternastu punktów przedstawionych przez Woodrowa Wilsona jako jego wizja powojennego porządku świata.

Polsko-amerykańskie relacje były zawsze silnie oparte na wspólnych wartościach takich jak wolność, dobrobyt i piękno. W historii obu narodów wiele razy wspólnie walczyli o te wartości, od ratowania kolonii Jamestown, budowy prężnej gospodarki i rozwoju wolności politycznej w Stanach Zjednoczonych, przez udział Polaków w walce o niepodległość Ameryki, po ochronę i zapewnienie istnienia młodemu państwu polskiemu po zniszczeniach I wojny światowej, głodzie i agresji bolszewickiej. Ronald Reagan i Jan Paweł II razem walczyli o wolność Polski i reszty świata z komunizmu, a po upadku komunizmu Polska otrzymała pomoc w budowie gospodarki rynkowej i przystąpiła do NATO. Obecnie Polska i Stany Zjednoczone stoją ramię w ramię w obronie zachodnich wartości cywilizacyjnych i przeciwko agresji Rosji. Polacy i Amerykanie zawsze cenili swoją wolność i suwerenność, rolę wiary w życiu narodowym, rodzinę i głęboko zakorzenione poczucie tożsamości narodowej. Wzajemne zrozumienie i wsparcie tych wartości nadal pozostaje kluczowe dla obecnych i przyszłych relacji polsko-amerykańskich.

WARSZTATY MASTER *class*

WARSZTAT W SIEDZIBIE AMAZON – "COMPETE FOR A ROBOT"

PROWADZĄCY
TOMASZ WOJCIECHOWSKI
AMAZON

Prowadzącym warsztatu Amazon był Tomasz Wojciechowski, który opowiadał o rozwiązywaniu problemów dwóch zespołów w Amazon Fulfillment Center – zespołu jakości i operacji. Myślą przewodnią masterclass była refleksja nad tym, aby rozpocząć od odpowiedniego podziału pracy i stale kontrolować kierunek działań zespołu. Bez odpowiedniej komunikacji, praca zespołowa nie będzie efektywna, a działania będą trwały dłużej. Przy tym, warto zauważyć, że w szczególności przy rozwiązywaniu problemów logistyczno-biznesowych ważna jest nieszablonowość, tzw. thinking outside the box. Polega to między innymi na spojrzeniu na rzeczywistość, która jest poza samymi liczbami, gdyż często zbyt pobeżna ich interpretacja prowadzi do błędów w rozumowaniu, a przy tym – błędnych decyzji biznesowych w organizacji. W Amazon – podobnie jak w życiu – jak stwierdził Tomasz Wojciechowski, nie ma złych, bądź głupich pytań, i dzięki otwartym kanałom komunikacyjnym można skutecznie rozwiązywać problemy biznesowe.

WARSZTATY MASTER class

DOJRZAŁA KOMUNIKACJA W BIZNESIE OPARTA O MODEL ANALIZY TRANSAKCYJNEJ

PROWADZĄCY
PAWEŁ BEREŚ
ASSECO POLSKA

Masterclass firmy Asseco dotyczył komunikacji w relacjach biznesowych i próbował wyjaśnić dlaczego można ją rozumieć jako pewnego rodzaju transakcję. W każdej rozmowie dwie strony próbują coś osiągnąć – co czyni ją porównywalną do transakcji, nawet jeżeli cel do osiągnięcia jest niekoniecznie wymierny, jak np. wiedza bądź satysfakcja.

Nasze podejście do komunikacji, szczególnie tej biznesowej, jest często wynikiem tego, jakie relacje mieliśmy z rodzicami oraz nauczycielami. Wobec tego, możemy wyróżnić trzy rodzaje pozycji osoby komunikującej się, tj. „rodzic”, „dorosły” i „dziecko”.

Każdy z nas ma wszystkie z tych trzech stanów "ja" komunikacyjnego, więc odpowiednie zrozumienie skąd wychodzi partner w rozmowie i dobranie odpowiedniego stanu komunikacyjnego gwarantuje najlepsze efekty dla stron. Kategoria postawy komunikacyjnej nie jest uzależniona od pozycji w firmie, czy też starszeństwa. Możemy wyobrazić sobie sytuację, w której manager w danej rozmowie wychodzi z pozycji dziecka, a stażysta – z pozycji dorosłego. Ważne jest jednak zachowanie w tym procesie pozytywnej komunikacji, oraz komunikowanie swoich potrzeb w rozmowie, aby być w stanie osiągnąć wyznaczony cel rozmowy.

WARSZTATY MASTER *class*

KONSULTING STRATEGICZNY – NA CZYM POLEGA I JAKICH KOMPETENCJI WYMAGA?

ORGANIZATORZY

STRATEGY& I PWC

AGATA KATYL
ROBERT ŻYGOWSKI
ZUZANNA MAJSZCZYK
KONRAD WEJMAN

Masterclass organizowany przez zespół Strategy& i PwC miał na celu przybliżenie zawodu doradcy strategicznego uczestnikom warsztatu. Prowadzący wskazywali na to, jakie kluczowe umiejętności powinni posiadać doradcy strategiczni – dla osób wykonujących ten zawód często jest on dopiero pierwszym krokiem, bardzo często bowiem pracownicy konsultingu zakładają własne biznesy. Wykształcenie według organizatorów warsztatu, może mieć mniejsze znaczenie niż umiejętności. Z pewnością jest wiele kierunków, które mogą zaprowadzić nas na ścieżkę zawodową doradcy strategicznego.

Warto zwrócić uwagę na umiejętności, których poszukuje konsulting strategiczny – bardzo ważna jest inteligencja emocjonalna (EQ) – niekiedy ważniejsza od inteligencji analitycznej (IQ). Jest ona bez wątpienia częściej brana pod uwagę przy zatrudnieniu. W samej organizacji ważna jest przedsiębiorczość, dobór odpowiednich projektów i umiejętność analitycznego myślenia.

Jako końcowy wniosek warsztatu, prowadzący zwrócili uwagę na to, że praca w organizacji może dostarczyć odpowiedniego doświadczenia i umiejętności, a także okazać się lepsza niż prowadzenie własnej firmy, zwłaszcza wobec braku kapitału na start bądź większej awersji do ryzyka.

WARSZTATY MASTER *class*

ZOSTAŃ WŁASNYM SUPERBOHATEREM I ZMIENIAJ ŚWIAT

PROWADZĄCY
DR TOMASZ ROŻEK

Masterclass organizowany przez Fundację Nauka To Lubię, a prowadzony przez Tomasza Rożka skupiał się na istotnym elemencie gospodarki przyszłości, jakim jest dzielenie się wiedzą. Zmiana świata i zostanie tytułowym superbohaterem odbywa się poprzez akumulowanie i współdzielenie wiedzy, która jest warunkiem sine qua non zmiany świata.

Warsztat odpowiadał tym samym na pytanie w jaki sposób budować swoje zasięgi - w mediach społecznościowych i poza nimi dzieląc się wiedzą. Dr Rożek zachęcał do tego każdego, opierając się na idei wypracowanej przez wielkiego amerykańskiego popularyzatora nauki Carla Sagana, iż nauka jest wszechobecna, i tym samym każdy jest w niej zanurzony. Jednocześnie, jedynie taka wiedza, którą się współdzielimy jest wartościowa - żaden wielki projekt naukowy ludzkości nie powstał w pojedynkę.

Ważną refleksją warsztatu było to, iż sektor nauki w Polsce jest niedoinwestowany, więc koniecznością staje się mądre współdzielenie się wiedzą, które można ponadto komercjalizować.

PODSUMOWANIE

Czwarta edycja Our Future Forum odbyła się w Warszawie 23 listopada 2022 roku w Pałacu Kultury i Nauki i zgromadziła rekordową liczbę ponad tysiąca uczestników. Było to wydarzenie, na którym eksperci wraz z najbardziej utalentowaną polską młodzieżą zastanawiali się, jak odpowiedzieć na palące wyzwania współczesności, od równości płci po rosnące napięcia geopolityczne. Istotą Forum było tworzenie połączeń pomiędzy decydentami i przedsiębiorcami a przyszłą elitą polskiego państwa, która kształci się na najlepszych uniwersytetach na świecie — w czym pomaga jej Our Future Foundation.

Na podstawie rozmów eksperckich z udziałem najzdolniejszych młodych Polaków wypracowano listę następujących rekomendacji dla polskiej edukacji i gospodarki. Jest ona oparta o refleksje nad stanem polskiej energetyki, edukacji, czy przedsiębiorczości, a motywowana spojrzeniem na przyszłość naszej Ojczyzny, które cechuje pracę think-tanku jakim jest Our Future Foundation.

- W szkołach średnich powinien zostać postawiony większy nacisk na naukę umiejętności miękkich, w tym w ramach obecnie planowanego przedmiotu Biznes i Zarządzanie. Przyszłych przedsiębiorców należy kształcić z zakresu pracy grupowej, wieloetapowych projektów, oraz rozwiązywania problemów na przykładzie lokalnej społeczności. Pomocne będzie zintegrowanie nauczania przedmiotu z olimpiadami społecznymi oraz spotkaniami z praktykami przedsiębiorczości.
- Jednocześnie, wobec zmieniającego się rynku pracy, nie należy zaniedbywać nauki umiejętności analitycznych. Młodzież wchodząca na rynek pracy za kilka bądź kilkanaście lat powinna być w stanie integrować wiedzę z wielu przedmiotów, kształtując tzw. transferable skills. Szkoła powinna pomagać integrować praktyczne umiejętności zdobyte podczas nauki statystyki na lekcjach matematyki, programowania i korzystania z narzędzi analitycznych na lekcjach informatyki z projektami realizowanymi w ramach przedmiotu Biznes i Zarządzanie. Młodzież wychodząca ze szkoły średniej powinna mieć już podstawowe rozumienie tego, na czym polega analiza danych i praktyczne doświadczenie jej wykonywania. W podobnym formacie można realizować prace grupowe, które łączą wiedzę i umiejętności pozyskane podczas nauki różnych przedmiotów ścisłych.
- Istnieje potrzeba wypracowania polskiej odpowiedzi na model transformacji klimatycznej wobec porażki “Energiewende”, która pozwoliłaby na osiągnięcie celów klimatycznych przy specyfice polskiego miksu energetycznego oraz bezpieczeństwa narodowego. Liderzy sektora publicznego, eksperci z dziedziny klimatu i energetyki oraz panele obywatelskie powinny razem podjąć rozmowę na temat kształtu i priorytetów transformacji w formie trójstronnych komisji dialogu społecznego. Jednocześnie, kluczowym jest przyciągnięcie do Polski najwyższej jakości kadr, które będą kontynuowały proces transformacji energetycznej - będzie to ogromna okazja na przyciągnięcie do Polski najlepiej wykształconych młodych Polaków. Efektem tych rozmów powinien być program stażowy dla najzdolniejszych Polaków w instytucjach publicznych - rządowych i samorządowych, spółkach skarbu państwa oraz przedsiębiorstwach prywatnych, wzorowane na modelu staży proponowanych absolwentom francuskiej École Nationale d'Administration, który stawia ich przed konkretnymi, lokalnymi wyzwaniami i stanowi okazję dla przeszczepienia najlepszych zagranicznych praktyk na polski grunt.

- Aby wyeliminować nierówności płciowe w miejscu pracy, potrzeba nie tylko legislacji, ale zmiany podejścia dużej części polskich przedsiębiorstw do społecznej odpowiedzialności biznesu oraz stylu przywództwa. Wynika to z faktu, iż skrajnie zadaniowa kultura pracy oparta o maksymalizację zysku premiuje mężczyzn, jednocześnie ignorując ryzyka czyhające na firmę w otoczeniu jej interesariuszy. Tym samym, w celu dokonania ewolucyjnej zmiany, która przyniesie korzyści nie tylko w ramach zwalczania nierówności w miejscu pracy, ale również zwiększenia zaangażowania się polskiego biznesu m.in. w kształcenie młodzieży, należy zmienić paradygmat myślenia z maksymalizacji zysku dla akcjonariusza, do generowania wartości również dla interesariuszy spółki. Na poziomie oddolnym, oznacza to zmianę programów nauczania szkół ekonomicznych i biznesowych, oraz promocję społecznej odpowiedzialności biznesu, w tym filantropii.
- Obronność państwa polskiego to nie jedynie liczba żołnierzy - ale również zaplecze technologiczne, strategiczne i gospodarcze w postaci polskiego sektora zbrojeniowego i energetycznego. Wypracowywanie nowego, integralnego modelu bezpieczeństwa narodowego, obejmującego również cyberbezpieczeństwo i bezpieczeństwo energetyczne jak i modernizacja polskiej armii to sposób na przyciągnięcie młodych, zdolnych Polaków do instytucji publicznych bezpośrednio związanych z obronnością państwa. W wymiarze praktycznym, dla najwybitniejszych Polaków powinny być oferowane rokroczne konkursy na płatne staże, konkurencyjne z sektorem prywatnym. Dla młodych, zdolnych Polaków, którzy decydują się na taką ścieżkę kariery, należy dać możliwości rozwoju tworząc fundusz stypendialny, który wysłałby młodych zdolnych Polaków na studia magisterskie i podyplomowe na uczelnie takie jak West Point.

AUTORZY

OPRACOWANIE:

JAKUB A. BARTOSZEWSKI
TEXAS A&M UNIVERSITY | NYU

MICHAŁ WYRĘBKOWSKI
UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA

REDAKCJA:

MICHAŁ M. MAZUR
CARDIFF UNIVERSITY

ZUZANNA BUSZMAN
UC BERKELEY | UW

KONTAKT

FUNDACJA OUR FUTURE FOUNDATION

ul. Inżynierska 4, 81-512 Gdynia
biuro@off.org.pl | +48 571 026 361

DO ZOBACZENIA
NA NASTĘPNYCH EDYCJACH
OUR FUTURE FORUM

RAPORT MERYTORYCZNY IV OUR FUTURE FORUM
- 2022 -